

Lelijk eendje de Boerderij is zwaan geworden *Buurtcentrum heropend*

Colofon

Uitgave van de Wijkraad Pax -
Hoofddorp

Redactie: Gijs Zandbergen
Ton van Bentem

e-mail: nieuwsbrief@wijkraadpax.nl

In dit nummer:

1. De Boerderij heropend
2. Ambachtendag rondom De Eersteling
3. Zangkoor zoekt mannen
4. Jeu de boules bij Lutuliflat
5. Pax kan groener

Op een zonovergoten zaterdag 6 september heeft burgemeester Marianne Schuurmans het verbouwde wijkcentrum de Boerderij geopend. Vervolgens verklaarde ze buiten op het plein de zogenoemde buddy bank gebruiksklaar en vervolgens barstte de viering van 50 jaar Pax los met een goochelshow, een braderie, een concert van Excelsior, sportwedstrijden voor de jeugd en een springkussen van de Vomar.

Tot zo ver de feiten, die u ook in de aankondiging van de festiviteiten had kunnen lezen. Wat u niet kon weten, tenzij u erbij was, is het volgende: De verbouwde Boerderij is volgens directeur Maarten Askamp van Maatvast jarenlang het achterblijvertje geweest van de 26 locaties die Maatvast beheert.

BURGEMEESTER SCHUURMANS: "IK KOM KOKEN."

Toen Maatvast tien jaar geleden het pand verwierf, was het een verwaarloosd gebouw, dat nodig moest worden opgeknapt. Laat er nou tijdens de verbouwing asbest worden gevonden, waardoor het merendeel van het beschikbare budget opging aan de verwijdering daarvan en er te weinig geld overbleef om er in één keer iets moois van de maken.

Dat opknappen moest daarom bij stukjes en beetjes gebeuren. Dat heeft tien jaar

geduurd. Maar nu is het gebouw toch af. De directeur gewaagde zelfs van een lelijk eindje dat een mooie zwaan was geworden.

Is dat ook zo? Ja, dat is zo. Zeker de barruimte ziet er perfect uit met kussenzachte stoelen en banken die geschikt zijn voor de bottige achterwerken van de vaak oudere bezoekers. Want, de boerderij mag dan volgens de Maatvastdirecteur toekomstbestendig zijn, de bar van de Boerderij is beslist geen jongerendisco. Het is een ruimte waar wordt gekaart, gegoocheld, gezongen, gekletst, gecompouterd, geyoga'd, koffie gedronken en gegeten. Eventueel gedanst, maar de meeste activiteiten vinden toch echt zittend plaats. Dan is het niet de bedoeling dat de vaak bejaarde deelnemers een houten kont krijgen.

Open keuken

Wat ook opvalt is de royale open keuken die tamelijk ver de barruimte in steekt. Volgens de directeur Askamp is dat een gevolg van de draagmuren en leidingen. Die te vervangen zou een te dure operatie worden. Aanvankelijk stemde dat treurig, maar het bleek uiteindelijk een *blessing in disguise*. Door de openheid van de ruimte is het er veel

gezelliger geworden, iedereen kan elkaar zien en met elkaar in contact blijven.

Wat trouwens de voornaamste

EXCELSIOR MAAKT ZICH KLAAR VOOR HET OPTREDEN.

doelstelling van de Boerderij is, aldus beheerster Lizzy van Hal, die mensen met elkaar verbinden de hoofdtak van de Boerderij noemde.

Verbinding was ook het voornaamste thema in de speech van burgemeester Marianne Schuurmans. Zij citeerde in haar praatje de tune van de tv-serie *Cheers*: "Where everybody knows your name." Daarmee doelde ze op de saamhorigheid in de

"mooie, groene wijk Pax, waar de mensen elkaar nog kennen."

Dat *Cheers* alweer sinds 1991 van de buis is verdwenen, deed er niet toe. De gemiddelde leeftijd van de toehoorders in de Boerderij was zodanig dat zij de destijds populaire serie al op volwassen leeftijd hadden gezien, eventueel nadat de kinderen naar bed waren gebracht. Pax was toen nog een jonge wijk met jonge gezinnen. En velen van hen zijn er blijven wonen toen de kinderen het ouderlijk huis verlieten.

Schuurmans prikkelde daarna nog even het welbevinden van het publiek door erop te wijzen dat zij eigenlijk in een groot park wonen, en dan ook nog in straten die zijn vernoemd naar

vredestichters en verbinders, inclusief een molen, een stukje werelderfgoed en koeien in de wei.

Kom daar eens om elders in Hoofddorp. De resterende 75.000 inwoners zouden ook wel willen wonen als de 5.000 Paxers, want tegenwoordig “zitten de wijken wat minder groen in elkaar”, aldus de burgemeester.

Een gevolg daarvan is dat er in Pax betrekkelijk weinig verloop is. De burgemeester weet dat uit eigen ervaring, want als zij een 60- of 65-jarig bruidspaar bezoekt, is dat relatief vaak in Pax.”

Tot slot kwam Schuurmans nog even terug op het eten en koken dat in de Boerderij plaatsvindt. Zij nodigde zichzelf uit, niet alleen om te eten, maar ook om te koken. Nou ja, nuanceerde ze, om te helpen bij het koken.

Of ze ook een keertje komt bierbrouwen bleef in het midden. Ter zake van het bierbrouwen gaf ze eerder toe daar niet veel meer van te weten dan dat er net zo veel bier wordt gebrouwen als dat er wordt gedronken.

Buddy bank

Na de toespraak van de burgemeester verplaatste het gezelschap zich naar buiten waar op het pleintje voor de Vomar een zogenoemde buddy bank werd opengesteld, betaald door Vomar-eigenaar Hoorne Vastgoed en geplaatst op initiatief van de meisjes Amy, Emily, Nicola en Bente.

Een buddy bank is oorspronkelijk bedoeld voor kinderen die om een speelkameraadje verlegen zitten, maar de bank bij de Vomar is nadrukkelijk ook toegankelijk voor volwassenen. Wie erop gaat zitten, nodigt als het ware anderen uit om met hem of haar in gesprek te raken, standpunten uit te wisselen en naar elkaar te luisteren. Met de nadruk op luisteren.

BURGEMEESTER SCHUURMANS ACHTER DE BUDDY BANK MET AMY, EMILY, NICOLA EN BENTE.

Ook hier kondigde de burgemeester aan een middagje te komen zitten en te praten met wie maar naast haar wil plaatsnemen. Onder één voorwaarde: het moet wel lekker weer zijn, want Schuurmans noemde zichzelf een mooiweer-bankzitter.

Het was op dat ook moment mooi weer, met een zonnetje, maar omdat er nog regendruppels op de bank lagen, bleef het bij poseren achter de bank.

Braderie

Vervolgens kon het feest rond het vijftigjarig bestaan van Pax losbarsten. Daarover weinig meer te zeggen dan dat het met meer of minder succes

DE BRADERIE OP HET VOORPLEIN.

plaatsvond. Sommige wijkbewoners kwamen speciaal voor de muziek naar het plein, want Excelsior is een uitstekend orkest.

Of dat speciaal komen ook de braderie gold, is onzeker. Erg druk was het in elk geval niet. Enkele standhouders naast de Boerderij verplaatsten hun kraampje naar het pleintje bij de Vomar, of hielden het vroeg voor gezien. Die rust kan ook te maken hebben gehad met de weinige voorpubliciteit die aan de festiviteiten is gegeven.

Expats en pannenkoeken

Jaarlijkse Ambachtendag bij molen De Eersteling

Ruim vijfhonderd pannenkoeken zijn er verkocht tijdens de jaarlijkse Ambachtendag op zaterdag 14 september, georganiseerd door Sander van Rijn van korenmolen De Eersteling.

Dat zijn méér pannenkoeken dan vorig jaar. Waarmee overigens niet meteen gezegd is dat er ook meer bezoekers waren. Wél was de belangstelling beter over de dag verdeeld, aldus molenaar Sander van Rijn. Mogelijk werden er ook meer pannenkoeken gegeten, omdat er dit jaar geen hamburgers werden

opgediend naast het winkeltje van de molen.

De Ambachtendag is een jaarlijks terugkerend festijn bij De Eersteling, waarvoor Sander van Rijn mensen inhuurt die een oud-Hollands ambacht kunnen uitoefenen, zoals een smid, een klompenmaker, een stoelenmatter, een

imker of een pottenbakker. Ze trekken veel bekijks.

De molen bezichtigen kan ook, maar hij is nog niet in bedrijf. Haarscheurtjes maakten het draaien van de molen onveilig. Net als bij talloze andere molens in Nederland, want de scheurtjes werden pas ontdekt nadat er een nieuwe inspectiemethode in werking was getreden.

De wieken zijn inmiddels vervangen, maar het wachten is nog op de molenstenen. Als die er zijn, en dat is binnenkort, kan De Eersteling weer voluit functioneren.

De wieken draaien dus in elk geval al wel, wat door de vlaggetjes een feestelijk gezicht was, en veel aandacht trok. Zeker van de vele in Hoofddorp woonachtige expats met jonge kinderen. Voor hen was het een geweldige Hollandse attractie, inclusief de pannenkoeken, de stalletjes, het springkussen en de zandbak.

Ook stoelenmatter Paul Scharrenborg (74) trok veel bekijks. Hij is een derde generatie Hoofddorper, nadat zijn grootvader hier begin vorige eeuw neerstreek als los arbeider bij de Haarlemmermeerse boeren. De Scharrenborgjes behoorden tot het zogenoemde woonwagenvolk, dat zichzelf aanbod waar werk was.

Makkelijk was dat niet altijd, en veel scholing heeft Paul niet gehad, maar daar staan duizenden praktijk- en levenslessen tegenover. Paul Scharrenborg: "Ik ben kom uit een gezin

van tien kinderen met een vader die overleed toen ik acht was. Dus je begrijpt dat ik weinig keus had. Ik heb mijn hele leven met mijn handen gewerkt. Ik was een goede timmerman. De laatste veertig jaar werk ik ook vaak als stoelenmatter. Dan geef ik bijvoorbeeld demonstraties op scholen, of op manifestaties als deze."

PAUL SCHARRENBORG AAN HET WERK.

Terwijl Paul vertelt, werkt hij gewoon door. Dat heet ambachtelijk multitasken. Een eindje verderop is Sander van Rijn druk met zijn telefoon en heeft pas weer tijd voor een praatje als het wat rustiger is geworden en de ambachtslieden hun spullen opruimen. Hoewel, zijn volgende klus dient zich alweer aan: het helpen klaarmaken van de de barbecue voor de vrijwilligers. Want zonder hen kan de molen niet draaien. Paul: "Net zo min als er zonder vrijwilligers een feest als deze dag kan worden georganiseerd."

Mannen gezocht, en dan liefst een paar tegelijk

Zangkoor de Boerderij zoekt nieuwe leden

Het is lang geleden dat een man op donderdagochtend de bovenzaal van wijkcentrum de Boerderij betrad, waar een zangkoor repeteert onder leiding van dirigent Deborah de Liever.

De Liever: “Een paar jaar geleden heeft er wel eens man meegedaan. Maar sinds die is afgehaakt, bestaat het koor uitsluitend uit vrouwen. Mannen blijven overigens zeer welkom hoor, liefst een paar tegelijk, al was het maar omdat dat beter is voor de stemverdeling in het koor, dat nu bestaat uit veertien alts en zes sopranen.”

Iedere donderdagochtend wordt er in de Boerderij van tien tot half twaalf gezongen door gemiddeld twintig vrouwen, die met een map op schoot de aanwijzingen volgen van Deborah de Liever en voortreffelijk worden begeleid door pianiste Gerda.

Het repertoire is zeer wisselend: oude popmuziek (*Morning Has Broken* van Cat Stevens, Nederlandstalig (*Opzij, Opzij, Opzij* van Herman van Veen), benevens Franstalig, Duitstalig en licht-klassiek werk. Kortom van alles wat.

Alle zangeressen hebben een map op schoot met daarin de teksten en de notenbalken, hoewel noten kunnen lezen niet noodzakelijk is bij het zingen. Deborah de Liever: “Alleen de teksten op papier zou ook volstaan, maar een notenbalk erbij is toch wel handig, omdat je dan kunt zien of je hoger of lager moet. De map kun

je mee naar huis nemen, maar de meesten laten hem hier achter voor de volgende keer.”

SOMMIGE LEDEN ZINGEN LIEVER STAAND.

Een aantal zangeressen (vooral de sopranen) gaat tijdens het zingen staan. Niet omdat het moet, maar omdat ze dat prettiger vinden voor hun ademhaling en het zicht op de dirigent. Want dat is zeker het geval: het anderhalf uur zingen wordt serieus genomen. Tussen de liederen door wordt weinig gepraat, en mocht dat toch gebeuren, Deborah de Liever hoort alles. Wat dat betreft is ze best streng.

Tijd voor gezelligheid is er eerst om half twaalf, als er beneden in de bar gezamenlijk koffie wordt gedronken. Een van de zangeressen: "Boven zijn we serieus en beneden zijn we sociaal."

Er gaat een busje rond voor een bijdrage aan de koffie. De meesten doen er wat extra in; geld dat wordt gebruikt als spaarpotje voor een bloemetje of een kaartje als iemand ziek is.

Dirigent Deborah de Liever: "Beneden merk je ook dat het een hechte groep is. Dat zag je bijvoorbeeld in de coronatijd. Er zijn toen mensen afgehaakt. Logisch en ook begrijpelijk dat sommigen, vooral degenen op leeftijd, angstig voor besmetting waren geworden. Maar zodra het weer mocht, kwam de club weer bij elkaar, al was het toen nog wel verboden gezellig samen te zijn. Eén van de leden heeft zich toen boos tot de directie gewend en heeft het voor elkaar gekregen dat we met anderhalve meter uit elkaar toch een kopje koffie konden drinken."

Corona leidde er wel toe dat het koor slonk tot nog zo'n tien deelnemers.

Dat is gelukkig bijgetrokken en inmiddels is het koor weer twee keer zo groot geworden. Maar in de bovenzaal van de Boerderij is voldoende ruimte voor een volgende verdubbeling. Iedereen is welkom.

Deborah de Liever voor haar groep.

Overigens is de groei van het koor ook een mooie gelegenheid om wat meer voluit te gaan zingen. "Gedurfder", aldus een van de deelnemers. Want dat is haar als zangeres in andere koren opgevallen: de bescheidenheid van sommige deelnemers. Zij vindt dat er best wat meer volume in het koor kan. Lekker samen met anderen uit volle borst zingen, dat doet zij het liefst.

Deborah de Liever is te bereiken onder nummer 06-20746401

Jeu de boules bij Lutuliflat

Yvonne Brunningmeijer laat weten dat er bij goed weer elke woensdagmiddag van 14.00 uur tot ongeveer 15.30 uur jeu de boules wordt gespeeld op de baan voor de Lutuliflat aan de Paxlaan. Yvonne: “Er kunnen nog een paar enthousiaste mensen meedoen. Ook leuk voor jonge mensen. Wij leggen graag de spelregels uit. Als u zich van tevoren even aanmeld (hoeft niet elke week), dan kunnen wij zorgen voor een extra setje ballen.”

Yvonne voegt daar aan toe dat zij ook creatieve workshops geeft. Dat maakt nieuwsgierig en een beetje speurwerk leert dat dit het maken van sieraden

Yvonne Brunningmeijer en Frank Tegelaar.

betreft. Maar daar kunt u beter naar vragen tijdens het jeu de boules, want daar zijn Yvonne en haar partner Frank Tegelaar altijd voor te porren. Yvonne laat bijvoorbeeld weten op de website

van Maatvast: “Het is een ontzettend prettige activiteit met elkaar in beweging, we doen halverwege een bakje koffie, je maakt een praatje en het is vaak een ook een spannend spel.”

Yvonne noemt Frank en zichzelf “een beetje specialisten” in het spel. Maakt dat niet dat beginners kansloos zijn als ze het tegen hen moeten opnemen? Yvonne: “We wisselen van teams. Het is geen competitie. Doel is vooral een gezellige middag te hebben. Het is vooral leuk om onder de mensen te zijn en met elkaar iets te ondernemen.”

Reactie kan naar Yvonne tel. en app: 06-29484626, of via de mail yvmabr@gmail.com.”

Tegelwippen maakt waterproof

Kan onze wijk nog groener worden? Jazeker, als de inwoners deelnemen aan het Haarlemmermeers kampioenschap tegelwippen, een wedstrijd bedacht door de gemeente, het Hoogheemraadschap Rijnland en NMCX (een stichting die de woonwerk- en leefomgeving van de Haarlemmeer wil verduurzamen).

De bedoeling van de wedstrijd is minstens een vierkante meter tegels uit

Dura Vermeer haalt de gewipte tegels of stenen gratis op.

de voor- of achtertuin te halen en daar dan planten in te zetten. Het kan ook een stuk betegelde gemeentegrond of boomspiegel in de straat zijn, die je groen wilt maken of verzorgen.

Belangstellenden kunnen de website <http://haarlemmeerwaterproof.nl> bezoeken, waar nadere gegevens en achtergronden over deze wedstrijd staan vermeld.